

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre 4 korona
Fél évre 2 korona
Negyed évre 1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kössuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyilt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Rákóczi itthon!

Messze idegen rög alól a hazai földre visszatértebben mélységes hódolattal köszöntünk, nagyságos Fejedelem! A lombhullató őszi szellő bús zokogása, a magyar nép örömkönyvekben fűrésztött bánata kísér uj pihenőhelyedre.

Köszöntünk téged, bujdosótársaidal egyetemben, mint ideálokká finomult héroszait a szent szabadságnak, eszményeit az önfeláldozásnak, megalakuvást nem ismerő vitézeit a hősi magyar típusnak.

Közel kétszáz éve annak, hogy a szabadságért emelt fegyveredét hitvány árulás és ármány kitepte kezedből, és te szemeidet reményvesztetten hordoztad körül utoljára a magyar földön, a melytől sorsod bucsuzni készített. És néhány szál hű embereddel ott állva a határon, elszorult szívvel gondoltál vissza a változékony idők árjában semmivé lett reményeidre, foszlányokká tépett csillogó vágyaidra. És a patak vize, amelyet eltikkadt ajkaidhoz értettél, keserű volt, mert könnyeid hullottak bele. És a föld göröngye megvérezte lábaidat, mert gyönyörűséges álmaid romjain jártál. És fölötted borus

volt az ég, mert imádott néped fölött elsötétült a nap . . .

Lehajtott fővel, panasztalan megadással, de egy nemes, nagy lélek büszkeségével hagyta el a haza földjét, amelyért küzdöttél, szenvedtél véred hullásával, lánglelked fényével, csodaszép jelmed hajlíthatatlan erejével, földi kincseid feláldozásával, izzó hazafisággal és rendületlen bizodalommal egy szebb jövőre iránt.

Közel kétszáz éve, hogy szegényebbek lettünk veled. Azóta mindig visszavártunk! Nincs annyi cseppje az óceánnak, ahányszor sóhajtoztunk utánad.

Rákóczi!

Mily varázslatos ez a név! Van benne vágy, büszkeség, remény, keserűség, bánat; van benne tetterő, elszántság, hősiség, fegyvercsörgés, vilámlás; és van benne édesbús melódia, suttogó szerelem, odaadó gyöngédség, színes ábránd, bűbajos madárdal . . .

Rákóczi!

Kettéhasad a kétszáz éves mult kárpítja! Ficáncoló paripákon megjelennek a kuruc vitézek, homlokukon a szabadságszeretet glóriájával, szemeikben a halált megvető bátorság nemes tűzével. Sátra előtt ül a vezér. Fejét kezére hajtja. Tekintete a messzeségbe téved. Egyszerre megszólal a tárogató

hangja. Bánatos, álmatag melódiája a szivekbe markol. A kurucok viharedzett, kemény arcvonásai elsimulnak és csodás eilágyulás tükröződik rajtuk. A fejedelem fűrtös feje lejjebb hanyatlik, arcán gyönyörrel párosult fájdalom rezdül át, kebléből mélységes sóhaj tör föl és szemeit mintha köny homályosítaná el . . . E pillanatban harsona riad a közeli hegy ormán. A tárogató elnémul. A fejedelem föláll és int. A kurucok egy-kettőt igazgatnak a nyereg-kápán és földrengő robajjal vágatnak az erdőszélen fölbukkanó labancsereg ellen. A vezér is lóra pattan és tovatűnik a ködös messzeségben . . .

Ime, képzeletünknek egy röpke felvillanása így hozza eléink Rákóczi tündöklő alakját és a szabadság nevében érette halni kész bajtársainak daliás csapatját. És mi képzeletünk szárnyain vajmi sokszor szállottunk vissza a multba. Álmatagon lehunyva szemeinket, merengő lelkünk be sokszor idézte fel históriánknak azt a korszakát, a melynek Rákóczy volt a hőse, legdélcegebb vitéze. És hányszor zarándokoltunk a távol keletre, Rákóczi, Zrinyi Ilona, Thököly és a többiek sirhalmához, hogy egy szál virágot tépjünk onnét. Egy szál virágot a reménynek, a hitnek, a jobb jövőre való bi-

TÁRCA.

SOM PANNA.

— Rajz a kurucvilágból. —

Jó erős volt a Bakony a kurucnak.

— Többet ér ez, fiaim, a labanc minden fufangos mivű fortifikációjánál — szokta volt mondani Bottyán apó, — mert ezt maga a fölséges Uristen építtette. Persze nem a labancnak, hanem a kurucnak.

Nem is érezte magát seholy jól a vitéz generális, mint ebben az ő nagy erősségében. Szakadékos völgyeinek mélyébe, bükkös erdeinek sötétjébe ha bévehette magát kis seregével, jöhetett a labanc bármily nagy siserehaddal. Biztos, hogy kiporolta bugyogóját a kuruc.

Jó hely volt az, mondom. Minden sugár szálfa egy-egy őrtorony volt ott, melynek tetjéről jó messzire észrevette már a fürge kuruc, ha közeledett a labanc. Bevárta szépen, míg az erdőszélbe ért, akkor aztán egy pompás atakkal hegyibe. Ez volt a Bottyán apó sztratégiaja.

Hanem ehhez a sztratégiahoz, amely főképpen a gyorsaságra vala építve, más va-

lakinek is volt még hozzászólása. Ez a más valaki nem volt generális, még csak istrázsamester se. Pedig annak ugyancsak beillett volna, ha bajusza lett volna. Hanem hát bajusza sem volt, mivelhogy Pannának hívták. Som Pannának.

Panna leányasszony persze szoknyát viselt bajusz helyett, de azért nem kell ám semmicsintalan dologra gondolni. Bottyán apó nem volt már szoknyahős; örült az öreg, ha békén hagyta az átkozott köszvénye. Piros két arcával, ragyogó szemeivel, éjsötét hajával, meg a rengő-ringó testével dehogy törődött ő a Pannának. Neki csak a sztratégiai tudományra vala szüksége.

Som Panna hadi tudománya pedig abból állott, hogy szegről-végre jól ismerte a Bakony minden zege-zugát. Zöld erdő zugásán, vadgalamb bugásán ott nevelte föl az édesanyja, aki különben rég elment vala abba a másvilági ösmeretlen erdőbe . . . És így Panna leányasszony csak az apjával, az öreg Som Gerővel járogatta a Bakonyságot, a nagyvászonyi uraság csordáját terelgetvén egyik dombról a másikra.

De mikor kiütött a ribillió, a labanc elterelte ezt a szép csordát a Gerő bá' szeme elől örökösen. Som Gerő ekkor nagy boszu-

ságában beállott kuruc-vezetőnek, de nem sokra vitte új hivatalában. A legelső csetepaténál egy ostoba labanc-golyóbis a tomporába furódott és nyomorékká tette az öregét. Így vette át a hivatalát Panna. Egyrészt hogy bosszút álljon a labancra, másrészt hogy valamit szerezzen a konyhára, mert a szegény nyomoréknak is csak élnie kellett.

Bottyán apó nagyon megkedvelte Pannát, mert nem egy fényes győzelemre segítette seregét. Hivta is eleget, kérte is, hogy maradjon a közelében. Szép aranyos sátrat veret, skofiumos ruhát varrat a számára.

De a Panna csak rázta a fejét.

— Jobb nekem, apó, a magam hitvány gunyájában, otthon az édes apám vityillójában.

Erről a vityillóról azonban senki sem tudta, hol van, merre van.

Dolgát végezvén, mint az erdők félnék vadja, úgy tűnt el, a sűrűségbe, Panna. Ha meg szükség volt rá, a tárogató hívó szavára jött elő, mindig más irányból. Ha aztán a labancra kellett mennie, fölpattant a paripára, mint a legügyesebb kuruc és a sereg élén vágatott előre Bottyán apó oldalán. Szép hosszú haja, mint a halál fekete lobogója lengett a szellőben . . . Két gömbölyű arca

zodalomnak és a viszontlátás reményének illatos zálogául.

Rákóczi! Eddig csak a képzelet merészröptű szárnyain jöttél haza hozzánk! Most ime, ütött végre az óra, hogy — százados sírodból kikelve — porrá váltan, de szent neved örökké üde varázsával térsz vissza közénk, hogy itt maradj az idők végeztéig. Nem kell többé messze idegenbe zárándokolnunk, ha nehéz órákon hazafias fájdalmunkat akarjuk elpanaszolni, vagy örömkönnyeiket akarunk sirni eszméid diadalán.

Itt vagy közöttünk! És megszentelt poraid a néma sirfenékről is bátoritának, buzdítanak, felemelnek, biztatnak, vigasztalnak . . .

Drága minékünk ez a magyar föld. Ezer éves multunk millió szála fűz minden rögéhez. De most, hogy a te poraid is összevegyülnek vele, még sokkalta drágább lesz e haza minden göröngye a mi szívünknek.

Áldott legyen az óra, amelyen hazajöttél; ezerszer áldott a föld, amelyben pihenni fogsz, és milliószor áldott a nép, amelyből vagy.

Fogadjuk, hogy méltók leszünk dicső emlékedhez és törekvésünk leszen megközelíteni életed gyönyörű ideálját: a rég sóvárgott édes, ragyogó szabadságot!

RÁKÓCZI.

Ünnepet ül ez az ország,
Hős Rákóczyt hazahozzák.
A harangok megszólalnak . . .
Régen nem volt a magyarnak,

kipirult, csengő ezüst hangja beharangozta a visszhangos völgyeket:

— Erre, erre . . . utánam kurucok!

És mentek a marcona vitézek utána és követték őt száz halálon át a győzelembe.

Csak ama rejtelmes vityilló felé nem követhette senki, ej, pedig de sokan szereték volna.

Különösen oláh Gecző, a kis tejfölképi vicehadnagy vágyakozott nagyon erre a gyönyörű, piros erdei virágra. Hanem hiábavaló volt minden igyekezete, nem boldogult Pannával. Nem is igen férközhetett ugya közelébe, a hogyan szerette volna, mert a leány, ha a táborban volt, mindig Bottyán apó mellett tartózkodott. De meg ha szóba állt is vele, sehogy sem tudta magát megértetni Gecző vitéz. Két nagy fekete szemét csak kerekre nyitotta Panna s a legforróbb szerelmi vallomásra is azzal a különös kacagással felelt, amely félig farkas üvöltésre, félig a vadgerlice turbékolására emlékeztetett.

Ha Gecző vitéz értett volna az erdő hangjához, hát ezt értette volna abból a különös kacagásból:

— Hagyj engem békén szép urfi. Mit akarsz te tőlem, a szegény ágrul szakadt pásztorleánytól? Tudom én mit akarsz, a becsületemet. De az drágább nekem, mint neked a két szép szemed és azokat is kívánom, ha hozzám nyulsz . . . (Ez volt a farkasüvöltés). Mert van nekem már hozzám illő párom. Nincs ilyen szép cifra ruhája, mint neked de van olyan jó vitéz, mint te és nincs álnokság a szívében. Ott fujja a trombitát valahol messze a fejedelem táborában, óh mi

Régen nem volt ily ünnepe:
Örömmel van szívünk tele.

Tárogató szava harsan,
Nagy emlék kél a magyarban:
Rákóczyék kuruc lelke
Jó a sírból fel törtetve . . .
Megrezen az ősi avar,
Kitör a harc, a zivatar.

Legelől jön Balogh Ádám,
Tán labancot hoz a vállán,
Azután jön nagy Bercsényi,
Pekry, Battyán, Bezerédy . . .
Középen a Fejedelem
Széjjeltekint a seregen.

Szól szablyáját felvillantva:
— Rajta kuruc, rajta, rajta! —
Felrobognak, mint a villám,
Robognak már labanc-hullán,
A labancot jól találta
A kurucok csatabárdja!

Isten hozott, dicső hősiünk,
Hazahoztunk, itthon őrzünk.
Megőrizzük a porodat,
Szívjuk, szívjuk szent lángodat,
Mely bennünket új csatára
Bátorit, edz valahára.

Ihlesd meg a mi lelkünket,
Erősítsd meg fegyverünket.
Ha te leszel erősségünk,
Nem árthat a vész se nekünk;
Rákóczynak dicső lelke
Bizton vezet győzelemre!

Ujdonságok.

— Rákóczy ünneplése. A nagy fejedelem szelleme belemarkolt a szívekbe. Megmozdult az egész ország. Itthon vannak már a megszentelt hamvak! Ünnepel az egész

szépen fujja . . . Majd vissza jön egyszer, majd visszatér oda a kis vityillóba. Addig üres lesz a helye, ugy fogadtam. De még férfiláb sem lépi át a küszöböt. Majd visszatér Jancsi, megígérte. Messzire megfujja már a trombitáját: trala-la . . . jövök már . . . és én elébe szaladok hegyen, völgyön, tuskön-bokron át a szívemmel, a tiszta igaz szerelmemmel . . . (ez volt a gerlicebugás).

De Gecző urfi mindezt nem értette. A bajtársai is hiába intették:

— Nem anyától lett az, rózsafán termett az, vadrózsafán . . . Hagyj békét annak, Gecző, vad leány az.

— Ha vad, majd megszeliditem! — hetvenkedett Gecző és most már csak azért sem engedett.

Egy szép holdvilágos estén aztán vakmerő elhatározással Panna után osont, amikor az szokása szerint neki vágott a rengetegnek.

Másnap reggel melegen kelt a kurucokra. Nagy labanc-csapat bukkant elő a Somlyó háta mögül s egyenest a kuruc tábor felé vette útját. Bottyán apó riadót fuvatott és csatarendbe állítá seregét. Mindenki helyén volt, csak Oláh Geczőt, a kis vicehadnagyot keresték, szölongatták hiába.

Panna után is háromszor kiállott be a rengetegbe a tárogató, holott máskor az első hívásra ott termett. A harmadik hívásra az utolsó pillanatban megjelent a vad leány. Kuszált hajjal, dult ábrázattal, hatotthalvány arccal jött s a ruhája csuron vér volt. De már akkor fölarsant a „rajta kurucz!“ és és nem volt idő kérdezgetni, hogy kinek a vére az ott . . .

magyar nemzet és diadallal kíséri a dicső kuruc vezért végső pihenőhelyére. Magyar földben, magyarok közt nyugszik meg a sokat hányt-vetett szabadsághős. Lánglelkű szelleme pedig fölöttünk örködik, hogy hitre és hazaszeretetre buzdítson mindvégig. Mikor az egész ország ünnepel, mi sem maradhatunk el. Községünkben hétfőn lesz a nagyszabású ünnepély, melynek programját már közöltük, az utcákon pedig nagy plakátok hirdetik. De a szívünk sugja legjobban, hogy a hétfői ünnepélyen mindegyikünk ott legyen. A szegedi ünnepeken községünk képviselőjében Koncz Lajos és Antal András jegyzők, Veres Sándor bíró és Farkas Ferenc közgyám voltak jelen.

— Rákóczy emlékére. Dicső emlékü II. Rákóczy Ferenc fejedelem és bujdosótársai hamvainak hazaszállítása alkalmából a helybeli izr. egyházközség f. hó 29-én délelőtt háromnegyed 10 órakor istentiszteletet tart.

— A csongrádmezei beiktatás. Szentestől írják, hogy Cicatricis Lajos csongrádmezei alispán a főispáni beiktatás idejének megállapítása végett a napokban értekezett Kelemen Bélával, de a beiktatás napját még ezuttal nem tudták véglegesen megállapítani, hanem a budapesti Rákóczy-ünnepély alkalmával intézi ezt el az alispán dr. Kelemen Béla főispánnal személyesen.

— A magy. kir. posta- és távirdaigazgatóságtól Budapestről a következő hivatalos levelet kaptuk: A „Mindszenti Lap“ tekintetes szerkesztőségének, Mindszent. A „Mindszenti Lap“ 1906 év október hó 7-iki 40-ik számában, az ottani posta hivatalnál a kézbesítés körül fölmerült visszaélésekre vonatkozó s „Állami posta Mindszenten“ című közleményre való utalással értesítem a tek. szerkesztőséget, hogy a kérdéses közleményben foglalt eset miatt a vizsgálatot azonnal megindítottam. Ennek eredménye az, hogy a mindszenti posta- és táviró hivatal Antal Lajos postaküldöncöt az eset kiderítése után a szolgálatból azonnal elbocsátotta. A magam részéről pedig intézkedtem, hogy hasonló eset többé ne forduljon elő. Budapest, 1906 okt. 20. Gröber.

— Tüzoltóink bálja. Folyó hó 21-én zajlott le az önkéntes tűzoltó-egyesület ez idejű bálja. Hogy a testület működését e tekintetben is kellően méltassuk, elmondhatjuk róla, hogy tavalyi bálja reklámja volt az ideinek, az idejű pedig még fokozottabban az lesz a jövő mulatságoknak. Az a fáradságtalan tevékenység, amit ez az alig megszületett egyesület ugy hivatása, mint a társadalmi szereplés terén kifejti, megérdemli a legőszintébb dicséret szavakat. Bálja is a már megszokottaknál nemcsak anyagilag, de erkölcsileg is sokkal jobban sikerült. Alig látnak mulatságainkon egy-két vidékit, itt voltak vagy harmincan s mindannyian kedves emlékekkel öröközték meg lelkükben azt a néhány igazán kedélyes órát, amit közöttünk töltöttek. Azon biztató ígéretekkel távoztak, hogy máskor is eljönnek a tűzoltók báljára. Mulatott mindenki igazi magyaros jókedvvel egész kivilágos kivrattig. Szóval az elismerés legkeresettebb hangjain kell köszönetet mondanunk a rendezőségnek, de dicséret és köszönet illeti Felberbauer István hmvásárhelyi butorgyárost is, aki csinos díszleteit nemcsak hogy díjtalanul engedte át az egyesületnek, hanem személyesen jött el hozzánk s ő maga díszítette fel a termet ügyesen kombinált nemzeti színű drapériákkal. Hogy Bertók bátyánk se maradjon a névtelenek

homályában, nyíltan kell vallanunk, hogy dacára a nagyon sok vendégnek, jól és talpraesetten kielégített mindenkit. Ugy látszik, „Sándorék“ is meggondolták a dolgot, ki akarták vágni a becsületet, huztak olyan ropogós csárdásokat, hogy a táncolni nem tudókat is bele ugratták a táncba. Végül pedig azon nemeslelkű adakozóknak mond az egyesület őszinte és igaz köszönetet, akik az egyesület nemes célját tekintve, tombolatárgyakkal és felülfizetésekkel voltak szívesek az egyesület javát előmozdítani. Felülfizettek: Mezőfi Vilmos 4 kor., Schönfeld Jeremiás 2 kor., Mihály Pál 3 kor., Geigner Lipót 2 kor., Vida János 1 kor., Baksay Illés 80 fill., Elhard Mihály 40 fill., Bozó Gábor 1 kor., Rác Jánosné 1 kor., özv. Müller Jánosné 80 fill., Seres Lajos 60 fill., Szabó Lipót 1 kor., Weisz M. Miklós 2 kor. 60 fill., Weisz Testvérek 6 kor., Kádár Szilveszter 3 kor. 80 fill., Tary István 1 kor. 80 f., Wimmer Károly 2 kor., Koncz Lajos 5 kor. 60 fill., Gyárfás Géza 80 fill., Szimcsák István 1 kor., Lázár Jánosné (Hmvásárhely) 1 kor., Gelsy Péter 1 kor., Szvoboda Ödön 1 kor., Schmied Dezső 1 kor., Wimmer Béla 2 kor., Schwarcz Lipót 1 kor. 60 fill., Dr. Szántó N. 1 kor. 60 fill., Schmitzer János 40 fill., Szakál Mihály 80 fill., Kenderffy N. 1 kor., Borosjenői Jenő 1 kor., Dinics Mihály 2 kor., Zámbo József 40 fill. Összesen: 56 kor. Bevétellel együtt: 291 kor. 32 fill. Kiadás volt: 163 kor. 12 f. Maradt: 128 korona 20 fillér.

— **Muzeum Vásárhelyen.** A szomszédos Hódmezővásárhelyen társaság alakult, amelynek célja az, hogy a városban önerejéből, a propaganda segítségével muzeumot létesítsen, főképpen néprajzi osztályok kiépítésére. A dicséretes komoly tervet remélhetőleg kellő támogatásban fogják részesíteni az összes tényezők.

— **Az alsó anyási rét rendszeres bucsujárás helylyé vált** október elseje óta, amióta megszűnt az a Lichtenberg és Vajda bérlete lenni. Sóváran lesi községünk népe, hogy mikor nyer befejezést a meglehetősen nagyságu terület széttagolása. Mintegy 610 holdról beszélnek, amit a kisemberek kapnának meg. Örömmel hozták hírül, hogy tele van már a rét póznákkal, hancsikkal, ami azt jelenti, hogy közeledik az idő, amikor a kiosztás megkezdődik. Ha tudjuk, hogy mily sokan számítanak arra az aránylag jelentékeny területre — mert hát ki ne szeretne abból a szűz földből néhány holdat? — nem csodáljuk azt a nagyfoku kíváncsiságot, amely kíséri a kiosztási műveletet. Adja Isten, hogy minél több érdekeltnak teljesüljön hozzáfűzött óhaja!

— **A mindszenti révjáró kövezésének lassu előhaladása** fölött keseregtilnk előző számunkban. Most meg már a munkálatok teljes megállása fölött kell sopánkodnunk. A kövezők a hét derekán felszedték sátorfájukat s helyet engedtek másoknak, akik talán majd befejezik a munkát. Mint halljuk, az államépítészeti hivatal kiküldött mérnöke kifogásolta az eddig teljesített munkájukat s ennek következménye lenne eltávozásuk. Pedig azt is hallottuk, hogy amíg előbb az alacsony munkabérek miatt nem haladt a dolog, ma már háromszoros árat fizettek vállalkozók, s azért sem készítették az előírásnak megfelelő kövezést. Mind szép ez! Csakhogy az idő mulik, halad befelé a télbe óriási léptekkel. Négy hét alatt hivatalosan is itt a fagy ideje, addig pedig már aligha burkolnak annyi területet be, amennyi a révet — rossz időjárásakor — járhatóvá tenné.

— **Munkásházak Mindszenten.** A tervezett munkásházakra száznál több már a vállalkozó zsellér, akik mind hajlandók lennének a kikötött föltételeknek megfelelni. Pedig a lakosság még távolról sincsen itthon mind. Azért eleve is számíthatni, hogy a jelentkezők száma a százötvenet okvetlenül el fogja érni. Biztos jele ezen körülmény annak, hogy az olcsó munkáslakásokra égető szüksége van népünknek s örömmel kell látni azt a jelenséget, hogy ennyien cserélnék föl már szegényes bérlakásukat egészséges, kényelmes otthonnal. Most már a képviselőtestületen a sor, hogy ne zárkozzék el a szegénység eme örvendetes kapaszkodása elől, hanem juttassa őket mielőbb hozzáférhető házhelyekhez.

— **Elmebeteg végrehajtó.** Nagyon nehéz a becsületes, tiszta élet és erősen meg kell dolgoznunk a napi betevő falatért. A kapkodó lázas munka, a tengernyi gond, amely ólomsúlyként nyomja lelkünket, a létért való erős küzdelem mind oly tényezők, amelyek lassacskán megőrlik idegzetünket, mint apró férgék a százados tölgerek erős törzseit. És a föl-bomlott, apró idegszálak megbénítják az agy normális működőképességét, eltompitják a lelket — és ami ezután következik, az nagyon szomorú. Falta Gyula községi végrehajtó is ebbe a szomorú állapotba jutott. Többoldalú elfoglaltsága dacára nagyon sokat foglalkozott a szociális eszmékkel. Többet, mint amennyit agya elbirt. Szeretett volna mindenkit boldognak, megelégedettnek látni, hogy a szegénységnek hire se legyen ezen a bűnös földtekén. Annaira beleélte magát a világot megváltó tanokba, hogy e hó 25-én elborult elméje. Milliokról kezdett beszélni, amelyeken üvegpálatákat épített a jármából fölszabadult magyar népnek. Családjá tegnap reggel elmeógyógyintézetbe szállította, ahol valószínűleg még megtudják menteni az életnek.

— **Subatolvaj kőművesegéd.** Erhard Ferenc mindszenti építőmesternél alkalmazásban állott s e héten már elbocsátott vásárhelyi illetőségű Borsos Sándor kőművesegéd elemelte Korom Gáspár tanyai polgártársunknak Falta Gyula vegyeskereskedése előtt váró kocsijáról a boltban időző gazda subáját. Észrevétlenül illanhatott el zsákmányával s mint aki legjobban végezte dolgát, ballagott vele a rendes országuton szülőföldje felé. Mártélynál azonban alighanem rámelegedett a suba, mert minden-áron elakarta adni. Kinálta már 8 koronáért is, de nem akadt gazda rá. Rác Pál gátör, akinek szintén megvételre kínálta a melegtartó holmit, addig forgatta a subát ide-oda, míg alaposan megérlelődött benne az a tudat, hogy Borsos Sándor nem lehet annak igaz gazdája. Egyszer csak ki is jelentette Borsos előtt, hogy nem ad a subáért se 8 koronát, se kevesebbet, de a subát se adja vissza, hanem magánál tartja, amíg tulajdonosához juttathatja, Borsos pedig menjen isten hírével tovább az útján. Borsos Sándor eleinte szabódott a vád elől, de később mégis csak ott hagyta a subát, mert hát sietős az utja s kitér Rác bátyánk tréfájának. Persze hogy hire ment a Korom uram subája eltűnésének, hire az olcsó ruha kínálásának is. A csendőrség csakhamar nyomra akadt. Leírás után bizonyos lett a suba azonossága, de mire az azonosítás megtörtént, akkorra Rác gátör beküldte azt a vásárhelyi kapitánysághoz. Elő-, azután meg belől került Borsos Sándor is, akit visszakísértek Mindszentre a csendőrök. Itt Mindszenten tünt aztán ki, hogy egy ro-

vott multu s háborgós jelenü iparlovaggal van a hatóságnak dolga, aki nem elégszik meg a mai jó keresettel, ami minden téren kinálkozik, hanem gyakorolja magát a pénzgyártás művészetében is. Nevezetesen gyártott öt koronásokat u. n. rétegfémből, amelyet szintén lopott a Szobotka testvérek tanyájáról, ahol legutóbb dolgozott s ahol beférkőzött a gépműhelybe, bizonyára anyagszerzési szándékkal. Borsos a kapitányságon nagyon érdekes vallomást tett. Elmondta, hogy a pénzcsinálás művészetébe beavatta Mindszenten: Pádi Lajos susztert és feleségét: Balázs Viktort, továbbá Sebestyén Antal és Jaksa János kőműveseket. A csendőrség azonnal nyomozást tartott a cinkostársak lakásán s Pádi Antalnál tényleg talált is pénzgyártáshoz alkalmas fémanyagot, Sebestyén Antal és Jaksa János kőművesek lakásán pedig 5 koronás gipszlenyomatokat találtak. Borsost nyomban beszállították Szegedre az ügyesség fogházába s alighanem úgy neki, valamint szövetségstársának nagyon drága mulatsággá válik művészi hajlandóságuk.

— **Ahol mások nyernek, ott ez Önnek is módjában áll.** Még csak ez év május 5-én nyitotta meg a Dörge-bankház Kossuth Lajos utca 4 szám alatt új osztálysorsjáték fő-elárusítóhelyét és ezen rövid idő alatt ott egymás után nyerték a főnyereményeket. Egyetlen huzás sem mult el, anélkül, hogy a nevezett bankház vevőinek tetemes nyereményeket ki ne fizetett volna, a most lefolyt 5-ik és 6-ik huzásban a két legnagyobb nyeremény ezen szerencsés bankházból került ki. Az ilyen példátlan eredmények hire természetesen szájról-szájra jár és nem csoda, hogy most egész Budapest osztálysorsjegyeit a Dörge-bankháznál Budapest, Kossuth Lajos u. vásárolja. Mai számunk összes példányában a népszerű bankház egy eredeti és művészies kivitelű lapját csatoljuk és erre felhívjuk olvasóink szives figyelmét.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:

OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1906.

Táncziskola-megnyitás.

A nagyérdemű szülők és a tánckedvelő ifjuság szives tudomására adom, hogy Gyovay István vendéglőjében folyó évi november hó 6-án táncanfolyamot nyitok és a legújabb táncokat fogom tanítani.

Szives pártfogást kér

Török Bálint, táncitanító.

Rákóczy-érmek

24, 30, 50 és 60 fillérért, továbbá

Rákóczy mellképe

mely a drezdai királyi palotában levő eredeti festmény után készült, darabonként 2 koronáért kapható

Horváth Antal üzletében.

TÖRÖK szerencséje ÖRÖK!

Felülmulhatatlan az a szerencse, mely bankházunknak kedvez. Rövid idő alatt

27 millió koronánál több nyereményt fizettünk ki nagybecsült vevőinknek; ezek között a két legnagyobb nyereményt és pedig:

kétszer a **600.000** koronás nagy jutalmat, a főnyereményt

a legnagyobb **400.000** koronás főnyereményt

továbbá 5 á 100,000, 3 á 90,000, 3 á 80,000, 3 á 70,000, 4 á 60,000, több 50,000, 40,000, 30,000, 25,000, 20,000, 15,000 és ezeken kívül számtalan 10,000, 5,000, 3,000, 2,000, 1,000, 500 koronás és egyéb nagy nyereményt.

Ennélfogva ajánljuk, hogy a legközelebb kezdődő, a világ legesélydúsabb osztálysorsjátékában vegyen részt és rendeljen nálunk egy szerencsesorsjegyet.

A most kezdődő 19-ik új magyar osztálysorsjátékban

125.000 sorsjegyre **62.500** pénznyeremény jut

és összesen **16 millió 457.000 korona** hatalmas összeget sorsolnak ki

Legnagyobb nyeremény **1 millió** korona, esetleg

továbbá 1 jutalom 600,000, 1 nyeremény 400,000, 1 á 200,000, 2 á 100,000, 2 á 90,000, 2 á 80,000, 2 á 70,000, 2 á 60,000, 1 á 50,000, 3 á 40,000, 3 á 30,000, 6 á 25,000, 9 á 20,000, 13 á 15,000, 44 á 10,000 korona és még sok egyéb nyeremény.

Az I. osztályu sorsjegyek tervszerű árai:

$\frac{1}{8}$	eredeti sorsjegy	frt	—75,	vagy	K	1.50
$\frac{1}{2}$	”	”	3.—	”	”	6.—
$\frac{1}{4}$	”	”	1.50,	”	”	3.—
$\frac{1}{1}$	”	”	6.—	”	”	12.—

A sorsjegyeket utánvétellel vagy az összeg előzetes beküldése ellenében küldjük. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre kérünk azonnal, de legkésőbb

folyó évi november hó 4-ig

hozzánk bizalommal beküldeni, miután szerencse-sorsjegyeink igen keresettek és gyorsan elfognak.

TÖRÖK A. és TÁRSA

Sürgőnyczim:
Törökék, Budapest

Bankház R.-T. BUDAPESTEN.

Sürgőnyczim:
Törökék, Budapest

Hazánk legnagyobb osztálysorsjáték-üzlete.

Főáruházi osztálysorsjáték-üzletei:

Központ: Szervita-tér 3—a.

I. fiók: Váci-körut 4—a.

II. fiók: Teréz-körut 46—a.

III. fiók: Múzeum-körut 11—a.

Rákóczy emléke

Sorozatos levelezőlapok
Darabja 6 fillér. Kapható

HORVÁTH ANTAL papirkereskedésében.

Kiadó föld.

Tábit Ferenc 5 hold földje haszonbérbe kiadó öt évre. — Értekezhetni Tábit Ferencnével Mindszenten.

Fényképészet

Igentisztelt vevőim és megrendelőim kényelmére teljesen újonnan berendezett és csakis elsőrangú optikai műszerekkel és segédeszközökkel modernül felszerelt

Fényképészeti műtermemet

megnyitottam és felvételek minden nap, bármily borús időben is eszközölhetők. Nagyítások és reprodukciók igen mérsékelt áron.

Szíves pártfogást kér

HORVÁTH A.

fényképészeti műterme
Csongrád-Mindszent
Nyomda-épület.

„A POLGÁR“ karácsonyi ajándékai.

A POLGÁR a magyar hírlapirodalomban páratlan meglepetésben részesíti előfizetőit. Nemcsak jó és olcsó lapot ad, de karácsonyra gyönyörű ajándékkal is meglepi őket, olyan ajándékkal, melynek maradandó az értéke. A POLGÁR ugyanis több ezer koronáért megvette

Bihari Sándornak

a nagy magyar festőnek, nem sokkal halála előtt készült

Zöldségtisztítók

című festményét és annak művésziesen előállított, 65 cm. magas és 1 méter hosszú olajnyomatú másolatát juttatja előfizetőinek. A művészi másolatot, mely az eredetinek tökéletesen megfelel és melynek bolti ára 30 korona, megkapja karácsonyra minden előfizető, aki mostantól kezdve egy évre megszakítás nélkül A POLGÁR-ra előfizet, illetve, aki karácsonyig legalább egy félévi díjat befizetett és egy további félévi előfizetésre magát kötelezi. Az előfizetés fél- és negyedévenként, sőt havonta is teljesíthető.

A POLGÁR előfizetői azonkívül ez év karácsonyán is díszes és nagyterjedelmű naptárt kapnak ajándékkul az 1907. évre. A naptár egész sereg értékesebbél értékesebb irodalmi közleményt közöl a legkiválóbb magyar írók tollából.

A POLGÁR előfizetési díja:

Egy évre 16 kor., félévre 8 kor., negyedévre 4 kor., egy hónapra 1 kor. 40 fillér.

A pénzt legcélszerűbb postautalvánnyal beküldeni.

A POLGÁR KIADÓHIVATALA

Budapest, VI., Nagymező-utca 12. szám.

Mutatványszámot szívesen küldünk.